Em quede amb els meus amics

written by Sara Carbonell | 30 de September de 2023

«No estàs sol, no estàs sola»

Recentment he llegit una notícia que diu que al 99% de casos de bullying la víctima s'ha de canviar de centre. **Em preocupa que no es parle de si les actuacions que s'implementen en estos centres educatius estan basades en evidències científiques o no i que s'invisibilitze les escoles que estan aconseguint que les víctimes no hagen de marxar a un altre centre educatiu.**

Doncs sí: hi ha escoles que estan aconseguint que, quan algú pateix violència, trobe un entorn segur per a denunciar-ho ràpidament i trobe xarxes de suport que el protegeixen, de manera que no necessita anar-se'n a un altre centre educatiu. Qui es queda sol o sola no és la víctima sinó qui agredeix.

Què fan estos centres educatius? Doncs molt senzill: llegeixen les investigacions que ofereixen llum en estos temes. Hem parlat en altres articles de l'amistat com un escut protector o com a font de l'aigua cristal·lina. Ací compartirem exemples més concrets de com treballar este sentiment que està aconseguint protegir les víctimes perquè

cap persona se senta sola o haja de marxar a un altre lloc.

Quan implementes actuacions educatives d'èxit es promouen sentiments positius com l'amistat, alhora que es fomenta l'empatia tan necessària per a capgirar esta xifra que anunciava la notícia. Se sap també que **quan els i les iguals són amics dels agressors mostren menys empatia cap a les víctimes i no intervenen a favor seu. Per contra, quan els i les iguals són amics i amigues de les persones que tracten bé, intervindran per frenar l'agressió, recolzant la víctima. Però això no ho hem de deixar a l'atzar; hem de treballar perquè aprenguen a triar com a amics o amigues els qui els ajuden, els qui els tracten bé, els impulsen a millorar acadèmicament i els fan sentir sempre bé**. Una manera eficaç de portar-ho a la pràctica és fer grups interactius, tertúlies literàries dialògiques o biblioteca tutoritzada, per exemple. Recorde que un alumne de segon ens va dir que per a ell ajudar era com respirar. Això ho va aprendre a través d'estes actuacions educatives d'èxit, no quedant-se en les paraules, perquè ho practicava dia a dia. Què passa si al nostre centre educatiu no s'implementen estes actuacions? Podem organitzar les aules seguint les claus que ens ofereix la ciència, agrupant l'alumnat de forma heterogènia i promovent interaccions entre ells i elles d'ajuda i bastiment.

No cal dir del model dialògic de convivència o del club de valents violència zero, en què el grup d'iguals es posiciona en contra de la violència i manifesta obertament que rebutgen este comportament violent creant amistats que salven. Estes actuacions es poden implementar en qualsevol grup humà i no les duu a terme un expert, així que qualsevol docent de qualsevol etapa a qualsevol àrea pot posar-les en marxa.

Les actuacions educatives d'èxit són gratuïtes, no

requereixen inversió en temps (no més del que ja dediquem a altres programes que no són efectius) ni més recursos personals, només necessiten professorat que estiga compromés amb la millora del món a través de l'educació. Canviar esta realitat està a les nostres mans.

[Imatge: Freepick]